

*Анюта Жук, студентка 3 курсу
Людмила Сахарнацька, к.е.н., доцент
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, Україна*

ВІДНОВЛЕННЯ СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ВІЙНИ

Війна росії проти України триває вже дев'ять місяців. Держава-терорист руйнує українську інфраструктуру, економіку і довкілля, тож попереду нас чекає не лише важка боротьба за перемогу, а й тернистий шлях відбудови. Для повного відновлення економіки України знадобиться не 1-2 і навіть не 5 років, а набагато більше. Економісти та представники влади обговорюють і шукають варіант плану Маршалла для України [3]. Формуючи план відбудови України, важливо враховувати економічні, геополітичні, соціальні, культурні особливості держави та вимоги сучасної урбаністики. Масове пошкодження майна, знищення існуючих управлінських стереотипів – дають можливість переосмислити територіальний простір [2], який має бути побудований після проведеного якісного аналізу та вивчення досвіду інших країн, враховуючи нові підходи до проектування безпечних міст, поради урбаністів та архітекторів.

Декілька принципів, на яких базується план відновлення:

- набуття статусу кандидата, а потім повноправного члена Євросоюзу;
- побудова економіки за принципами дерегуляції та лібералізації;
- налаштування логістичних маршрутів у західному напрямку;
- розвиток вітчизняного військово-промислового комплексу;
- збільшення видобутку власного газу та розвиток атомної енергетики;
- локалізація українського виробництва на рівні мінімум 60%.

Таким чином, слід констатувати, що повоєнний економічний бум в Україні можливий лише в тому разі, якщо заходи економічної політики держави реалізовуватимуться в руслі чіткої та послідовної стратегії, спрямованої на дерегуляцію економіки та створення сприятливого інвестиційного клімату. Основним пріоритетом такої стратегії має стати зміна бюджетних орієнтирів держави. Тобто, замість переобтяження державного бюджету різного роду соціальними програмами, основний акцент має бути зроблений на фінансуванні оборонних програм та розбудові військово-промислового комплексу, включаючи створення сучасної системи територіальної оборони. Крім того, бюджетне фінансування слід спрямовувати на гарантування населенню базових медичних (соціальна медицина) та освітніх (шкільна освіта) послуг, а також на підтримку закладів культури (музеї, бібліотеки, театри тощо) [1].

Натомість вирішення більшості соціальних проблем мешканців нашої держави має відбуватися в основному за рахунок стимулювання їх самозайнятості, включаючи зменшення податкового навантаження на працю, та впровадження дієвого механізму громадських робіт. Це створить передумови для зростання доходів громадян, зменшення рівня їх безробіття та працевлаштування в легальному секторі економіки, який дає змогу отримати значно вищий рівень соціальних гарантій ніж у тіньовому секторі.

Список використаних джерел:

1. Громадський простір. Ірина Куропась «Економіка війни та повоєнний економічний розвиток України: проблеми, пріоритети, завдання». Режим доступу: <http://surl.li/bzqbt>.
2. Кравчук В.М. Поняття правового простору: філософсько-правова інтерпретація /В.М.Кравчук // Актуальні проблеми держави і права. – 2014. – Вип. 74. – С. 26-31.
3. Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 1998–2004. Режим доступу: <http://surl.li/bzpih>.